

Mr. E. Pasman
Mr. J. Veltheer
Mr. J. Bos

Postbus 58123
1040 HC Amsterdam

ATTENTIE:
CORRESPONDENTIEADRES
GEWELIJD

T 020 - 589 39 29
F 020 - 589 39 20
E e.pasman@pvb-advocaten.nl

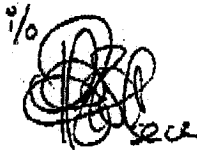
Amsterdam, 18 januari 2005

Inzake : Smaal / JMW
Dossier : 20040135/EP/hr
Uw ref. :

Beste Philip,

Bijgaand zend ik je een kopie van de beschikking en het procesverbaal van de rechtbank, ter kennisname. Wil je hierover contact met mij opnemen?

Met vriendelijke groet,

Ellen Pasman

De heer P. Staal
P.O. Box 411
PARDES HANNA 37113
Israël

Per fax: 00972-4-6270382 (26 p)

Archief Philip Staal

PASMAN/VELTHEER/BOS advocaten

Bezoekadres: Overtoom 373 D Amsterdam

Pasmaan/Veltheer/Bos advocaten is een maatschap. Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval door de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

AFSCHRIFT

**RECHTBANK IN HET ARRONDISSEMENT AMSTERDAM
TWEDE ENKELVOUDIGE CIVIELE KAMER
PROCES VERBAAL**

Datum van de zitting:

29 november 2004

Rekestnummer:

04.0546 H

Archief Philip Staal

Aanwezig zijn:

mr. A.A.E. Dorsman

rechter

mr. C.J.W. Baaij

griffier.

Behandeld wordt het verzoekschrift in de zaak onder rekestnummer 04.0546 H van:

1. Philip STAAL,
wonende te Pardes Hanna, Israël,
2. Marcel STAAL,
wonende te Netaim, Israël,

verzoekers,

procurateur mr. E. Pasman, ✓

tegen:

1. de stichting
STICHTING SAMENWERKINGSVERBAND JOODS MAATSCHAPPELIJK
WERK,
gevestigd te Amsterdam,
2. de stichting
STICHTING "LE-EZRATH HA-JELED",
gevestigd te Amsterdam,
3. de stichting
BERG-STICHTING,
gevestigd te Amsterdam,

4. de vereniging
HET NEDERLANDSCH-ISRAELIETISCH JONGENS-WEESHUIS "MEGADLE
JETHOMIM" in liquidatie,
gevestigd te Amsterdam,
5. de vereniging
HET NEDERLANDSCH-ISRAELIETISCH MEISJES-WEESHUIS in liquidatie,
gevestigd te Amsterdam,
6. de vereniging
JOODSE ZEE- EN BOSKOLONIES "WLJK AAN ZEE" in liquidatie,
gevestigd te Amsterdam,
7. de vereniging
MEGADLE JETHOMIM (OPVOEDING VAN WEZEN) in liquidatie,
gevestigd te Amsterdam,
8. de vereniging
S.A. RUDELSHEIMSTICHTING in liquidatie,
gevestigd te Amsterdam.

verweersters,

procureur mr. P.N. Ploeger.

Het verzoekschrift strekt ertoe op grond van artikel 2:316 van het Burgerlijk Wetboek in
verzet te komen tegen het voorstel van 4 juni 2004 tot juridische fusie van verweersters.

Verschenen zijn: aan de zijde van verzoekers

- mr. E. Pasmaan voornoemd,
- de heer Ph. Staal voornoemd,

aan de zijde van verweersters

- mr. P.N. Ploeger voornoemd,
- mr. T.G. Noordhof, advocaat te Amsterdam,
- de heer H.G. Vujsje, directeur van Stichting Joods
Maatschappelijk Werk.

De rechter vermeldt dat de volgende stukken op voorhand aan de rechtbank zijn toegezonden
en constateert dat deze stukken partijen over en weer genoegzaam bekend zijn:

- Brief van mr. Pasma van 16 september 2004, met als productie een kopie van het rapport van Philip Staal van februari 2004 met de titel 'Be-Ezrath Ha-Jeled, Een Case-Study naar het vermogensbeheer van Joodse Wereldoorlog II-wezen door Joodse Organisaties – Rapport 1' (hierna ook: het Rapport Staal);
- Brief van mr. Pasma van 22 november 2004, met als productie de memorie van aangifte van de nalatenschap van Isaac Staal;
- Brief van mr. Noordhof van 25 november 2004, met als producties een zevental krantenartikelen.

Mr. Pasma bepleit de zaak aan de hand van de door haar overgelegde pleitnota, die als hier herhaald en ingelast wordt beschouwd, en verklaart voorts, zakelijk weergegeven:

Verzoekers sluiten zich aan bij de stellingen van mr. Loonstein en mr. Ellens zoals die tijdens de mondelinge behandeling van de verzoekschriften met rekestnummers 04.0541 H, 04.0542 H, 04.0543 H, 04.0547 H en 04.0552 H op 27 september 2004 naar voren zijn gebracht en verzoeken de rechtbank deze stellingen als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

Verzoekers zijn schuldeisers in de zin van artikel 2:316 lid 1 BW van zowel de vereniging S.A. Rudelsheim-Stichting (hierna ook: de Rudelsheimstichting) als de stichting "Le-Ezrath Ha-Jeled" (hierna ook: Le-Ezrath).

De vordering van verzoekers op deze rechtspersonen blijkt uit het Rapport Staal. Philip Staal kan de vordering nader toelichten.

Philip Staal heeft in het Rapport Staal de twee rapportages inzake het beheer van het vermogen van zijn ouders onderzocht. Het betreft het rapport van 9 februari 1954 van Accountantskantoor Ph. Vos (hierna ook: het Rapport Vos) en de staat van ontvangsten en uitgaven van 13 juni 1962, tevens eindafrekening, van Le-Ezrath (hierna ook: het Rapport Le-Ezrath). De heer Vos was toezicnd voogd en oom van verzoekers. Niet alle bedragen die zijn vermeld in het Rapport Vos komen terug in het Rapport Le-Ezrath. Philip Staal heeft de verschillen geïnventariseerd en berekend en is daarbij uitgegaan van de meest conservatieve en voor verweersters meest gunstige bedragen. De heer Vuijsje van stichting Joods Maatschappelijk Werk (hierna ook: JMW) heeft erkend dat er hiaten zijn in de Rapporten Vos en Le-Ezrath. Het rapport Staal is door de accountant van JMW, de heer F. Hoek, getoetst en in orde bevonden. Op pagina 45 van het Rapport Staal wordt het totaal nominaal zuiver vermogen per 13 juni 1962 door Philip Staal berekend op fl. 80.266,47. De heer Hoek heeft Philip Staal laten weten dat hij het met deze berekening eens is.

Op dit moment wordt een algemeen onderzoek uitgevoerd naar het vermogensbeheer door de Joodse voogdij-instellingen na de oorlog. Dit onderzoek wordt uitgevoerd door Elma Verhey en Pauline Micheels. Het op dit onderzoek gebaseerde rapport is thans nog in conceptvorm. De resultaten van dit onderzoek kunnen evenwel niet van toepassing zijn op de zaak van verzoekers, omdat in het kader van het onderzoek geen zogenaamde 'case-studies' zijn verricht. Mevrouw Verhey bevestigt dit in een artikel in dagblad Trouw van 3 juli 2004, getiteld 'Het probleem: het bewijs is vernietigd'. Philip Staal heeft derhalve zelf een onderzoek naar het beheer over het vermogen van zijn ouders ingesteld. Waar het conceptrapport van mevrouw Verhey zich begeeft in de sferen van 'aannemelijkheid', is het Rapport Staal daarentegen gebaseerd op feiten. Verzoekers hebben, gelet op het Rapport Staal en de overige in het geding gebrachte stukken, aan hun stelplicht en bewijsaandragplicht voldaan. De stelling van verweersters dat het aannemelijk is dat verzoekers geen vordering op voormelde rechtspersonen hebben, is derhalve moeilijk houdbaar.

In het eerder genoemde artikel in dagblad Trouw van 3 juli 2004 heeft de heer Vuijsje verklaard van mening te zijn dat hij zich jegens Philip en Marcel Staal niet op verjaring kan beroepen. Verzoekers vragen zich af hoe deze uitspraak zich verhoudt met het beroep op verjaring van verweersters in de onderhavige procedure. Verzoekers willen vastgesteld hebben dat JMW aldus breekt met het gebruik om geen beroep te doen op verjaring. De door verzoekers verzochte waarborgen dienen door verweersters te worden gegeven ter hoogte van € 1,6 miljoen, de hoogte van de vordering van verzoekers op de Rudelsheimstichting en Le-Ezrath. Verzoekers verzoeken de rechtbank bij gegrondverklaring van het verzet de waarborgen nader te bepalen. De stelling van verweersters, dat er na de fusie voor verzoekers voldoende waarborgen zullen zijn, is onjuist, nu niet zeker is of andere oorlogswezen zich na de fusie als schuldeisers zullen melden. Zodra het algemene rapport inzake het vermogensbeheer door de Joodse voogdij-instellingen beschikbaar is, bestaat immers de mogelijkheid dat vele van de 226 voormalige oorlogswezen zich tot de te fuseren rechtspersonen zullen wenden om hun vorderingen te verhalen. De onderhavige zaak is voor verzoekers een pijnlijke kwestie. Zij hadden liever een andere oplossing gezien dan het voeren van gerechtelijke procedures.

Mr. Noordhof bepleit de zaak aan de hand van de door hem overgelegde aantekeningen, die als hier herhaald en ingelast worden beschouwd, en verklaart voorts, zakelijk weergegeven: Verweersters vragen de rechtbank hetgeen zij tijdens de mondelinge behandeling op 27 september 2004 hebben gesteld, als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

Overal waar het verweerschrift en de aantekeningen vermelden dat de door verzoeksters gestelde vordering € 1,5 miljoen bedraagt, moet het bedrag van € 1,6 miljoen worden gelezen. JMW heeft de vordering of aanspraken van verzoekers op Rudelsheimstichting of Le-Ezrath nooit erkend.

Philip Staal verklaart, zakelijk weergegeven:

Sinds 1998 voer ik onderhandelingen met banken en de beurzen over Joodse oorlogstegoeden. In die periode heb ik de heer Vuijsje gevraagd of een algemeen onderzoek kon worden uitgevoerd naar het beheer van de vermogens van Joodse weeskinderen, hetgeen leidde tot voornemd onderzoek van mevrouw Verhey en mevrouw Michaels. In december 2001 vertelde mevrouw Verhey mij dat de financiële dossiers van de Joodse oorlogswezen waren vernietigd, zodat onderzoek naar specifieke zaken onmogelijk was. Vervolgens ben ik zelf een onderzoek gestart. Omdat ik geen toegang kreeg tot het algemene archief van JMW, heb ik mijn onderzoek moeten beperken tot de zaak van mijn broer en mij. Hiervoor heb ik in het archief van het Nederlands Beheersinstituut (hierna ook: NBI) in Den Haag onderzoek gedaan naar de financiële gang van zaken.

In 1944 stelde het NBI de vermogens van vermiste Joden, voorzover mogelijk, vast en zocht uit wie de erfgenamen waren. De heer D. Jager werd in 1947 door het NBI benoemd als bewindvoerder van het vermogen van mijn ouders. Hoewel de heer Jager jaarlijks rekening en verantwoording aan het NBI diende af te leggen, heeft de heer Jager pas na negen jaar, op 9 februari 1954, rekening en verantwoording afgelegd. In verband daarmee is onder zijn verantwoordelijkheid het Rapport Vos opgesteld, dat een vermogensoptelling geeft per 1 januari 1953. Op 6 april 1954 eindigde de bewindvoering van de heer Jager en droeg het NBI het beheer over het vermogen van mijn ouders over aan de Rudelsheimstichting. In 1948 was de voogdij over mij en mijn broer reeds aan de Rudelsheimstichting opgedragen en werd mijn oom, de heer Vos, benoemd als toeziend voogd. De voogdij duurde tot mijn broer en ik meerderjarig werden, respectievelijk op 29 september 1960 en 13 juni 1962.

Het Rapport Le-Ezrath is opgesteld bij de beëindiging van de voogdij over mij en betreft een eindafrekening van de door mij geërfde helft van het vermogen van mijn ouders. Ik ben de originele eindafrekening in 2000 in mijn huis tegengekomen. Een dergelijke eindafrekening van mijn broer is nooit gevonden. Le-Ezrath heeft echter niets aan ons uitgekeerd, mijn broer en ik hebben in 1962 niets van Le-Ezrath ontvangen. Vermoedelijk is er wel uitgekeerd aan mijn oom, de heer Vos, doch dat zou ten onrechte zijn gebeurd, omdat een machtiging daartoe van mijn broer en van mij ontbrak. In ons dossier bevindt zich wel een algemene volmacht

van mijn broer uit 1961, waarbij hij Accountantskantoor Vos machtigt het vrijkomende vermogen in ontvangst te nemen. Uit forensisch schriftonderzoek is gebleken dat de handtekening van mijn broer op deze algemene volmacht mogelijk niet authentiek is. Ik verwijs naar de brief van de schriftdeskundige de heer drs. P.L. Zevenbergen van 19 augustus 2003, bijlage 7 bij het Rapport Staal. Mijn broer kan zich niet herinneren ooit een dergelijke volmacht te hebben ondertekend.

De heer Hoek heeft het Rapport Staal gecontroleerd. De heer Hoek heeft in zijn brief van 24 juli 2004 (bijlage 6 bij het Rapport Staal) aangegeven dat de Rapporten Vos en Le-Ezrath niet op elkaar zijn aan te sluiten. Voorts deelt de heer Hoek in zijn brief mede dat zonder memorie van successie niet meer valt na te gaan uit welke middelen welke schulden zijn betaald en dat hij het eens is met mijn berekening van de waarde van de effectenportefeuille. Tevens vermeldt de heer Hoek dat hij geen algemeen onderzoek heeft gedaan naar het vermogensbeheer door de Rudelsheimstichting in de jaren '50 en '60.

In 1962 en 1964 zijn door mijn oom, de heer Vos, inderdaad bedragen van in totaal ongeveer fl.80.000,- uitgekeerd aan mijn broer en mij voor onder meer de aankoop van een huis en meubels. Ik weet niet of mijn oom zelf over de uitgekeerde bedragen beschikte of dat hij de betreffende bedragen telkens van Le-Ezrath ontving. Nogmaals, als Le-Ezrath het vermogen van mijn ouders aan de heer Vos heeft uitgekeerd, is dit hoe dan ook ten onrechte gebeurd omdat de machtiging daartoe van mijn broer en mij ontbrak.

Ik heb mijn oom destijds niet gevraagd waar de aan ons uitgekeerde gelden vandaan kwamen of hoe het zat met de nalatenschap van mijn ouders. Ik heb nooit over het verleden willen praten. Pas toen ik betrokken werd bij de onderhandelingen over de Joodse oorlogsteegoeden ben ik over de nalatenschap van mijn ouders gaan nadenken. Ik was overigens in de veronderstelling dat mijn ouders geen vermogen hadden.

Ik kan de vordering op de Rudelsheimstichting en Le-Ezrath als volgt toelichten.

Bij de berekening van deze vordering ben ik uitgegaan van het nominaal zuiver vermogen op 13 juni 1962, welk vermogen de som is van de in paragraaf 6.8 (pagina 45) van het Rapport Staal genoemde posten.

De eerste post 'Saldo geldmiddelen', genoemd in paragraaf 6.8.1, volgt rechtstreeks uit het Rapport Le-Ezrath.

De tweede post 'Inkomsten- en ondernemingsbelasting ten onrechte betaald', genoemd in paragraaf 6.8.2, heeft betrekking op ten onrechte door Le-Ezrath betaalde inkomsten- en ondernemingsbelasting. Blijkens het Rapport Le-Ezrath is op 21 februari 1950 een bedrag van in totaal fl. 4.847,15 betaald aan inkomstenbelasting over 1941 en 1942 en

ondernemingsbelasting over 1943 en 1944. Deze belastingen zijn naar mijn mening ten onrechte voldaan. Het kan niet zo zijn dat ik destijds inkomsten- of ondernemingsbelasting was verschuldigd, omdat ik toen niet werkte. Onder het kopje Ontvangsten in het rapport Le-Ezrath staan in ieder geval geen inkomsten uit arbeid. De heer Vuijsje heeft op vragen van mij dienaangaande verwezen naar de toelichting bij het Rapport Vos. De in dat rapport genoemde belastingen zijn voor mij echter geen twistpunt.

De post 'Uitgaven die naar mijn mening ten onrechte in het rapport van LEHJ staan', genoemd in paragraaf 6.8.5, heeft betrekking op kosten, zoals pleeggelden, accountantskosten en beheerskosten, die naar mijn mening niet ten laste van het vermogen hadden mogen komen omdat deze kosten nimmer door de joodse voogdij-instellingen in rekening werden gebracht. De post 'Saldo effecten - fondsen die ook in rapport Vos staan', genoemd in paragraaf 6.8.6, betreft de waarde van de door mij van mijn ouders geërfde effectenportefeuille die ten onrechte niet in het Rapport Le-Ezrath wordt vermeld. Blijkens het Rapport Vos bedroeg het saldo van deze portefeuille op 1 januari 1953 fl. 39.089,- Ik weet niet of deze effectenportefeuille bij de eindafrekening in 1962 is overgedragen aan de heer Vos. Ik heb de effectenportefeuille zelf in ieder geval niet overgedragen gekregen.

De post 'Saldo effecten - aankoop en uit nalatenschap', genoemd in paragraaf 6.8.7, betreft na de overdracht van het beheer aan de Rudelsheimstichting aangekochte effecten die wel in de eindafrekening van Le-Ezrath staan vermeld.

In maart 2003 heb ik de conceptversie van het Rapport Staal ter bespreking aan JMW voorgelegd, welke bespreking overigens niet heeft plaatsgevonden. Pas op 20 januari 2004 heb ik, bij het overhandigen van het definitieve Rapport Staal, de vordering van mijn broer en mij bij JMW neergelegd.

Ik zie de noodzaak van de fusie niet in. Ik vind het opvallend dat verweersters pas nadat ik onze vordering op de Rudelsheimstichting heb ingediend, het voornemen hebben geuit tot fusie over te gaan.

Er moet inzicht worden verkregen in het totale vermogen van mijn ouders. Er zijn weliswaar reeds uitkeringen aan mijn broer en mij gedaan, doch het vermogen is niet volledig aan ons uitgekeerd en het is niet duidelijk wat de aard van deze uitkeringen was.

Het is in kwesties met betrekking tot Joodse oorlogstegoeden niet gebruikelijk dat een beroep wordt gedaan op verjaring. In de onderhandelingen met de overheid, banken en de beurs waar ik bij betrokken was, is evenmin een beroep gedaan op verjaring.

Mr. Floeger verklaart voorts, zakelijk weergegeven:

Van het vermogen van Stichting Samenwerkingsverband Joods Maatschappelijk Werk (hierna ook: Stichting Samenwerkingsverband JMW) is 14% toe te rekenen aan Le-Ezrath. Het is verweersters niet duidelijk op grond waarvan verzoekers een vordering op Le-Ezrath zouden hebben. Le-Ezrath was niet verantwoordelijk voor het beheer over het vermogen van de ouders van verzoekers.

De heer Hoek heeft het beheer over het vermogen van de ouders van verzoekers nader onderzocht en daarover schriftelijk aan JMW gerapporteerd. Verweersters zijn bereid de schriftelijke reactie van de heer Hoek (hierna ook: het Rapport Hoek) over te leggen.

Verweersters doen uitdrukkelijk een beroep op de verjaring van een eventuele vordering van verzoekers op de Rudelsheimstichting en Le-Ezrath. JMW heeft er alles aan gedaan om de feiten boven water te krijgen, zonder daarbij een beroep op verjaring te doen. Anders dan verzoekers stellen, hebben zowel mevrouw Verhey als de heer Hoek wel degelijk een 'case-study' naar het beheer over het vermogen van de ouders van verzoekers gedaan. Daarbij is ook het Rapport Staal in aanmerking genomen. Mevrouw Verhey, de heer Hoek noch JMW hebben enige aanwijzing gevonden dat iets is misgegaan bij het beheer en de verdeling van het vermogen van de ouders van verzoekers. In 1962 heeft de eindafrekening overeenkomstig het Rapport Le-Ezrath plaatsgevonden, welke destijds door een accountant is gecontroleerd en door de rechter is bekrachtigd. Deze eindafrekening is bovendien aan verzoekers ter beschikking gesteld, hetgeen blijkt uit het feit dat deze in de huisraad van Philip Staal is teruggevonden. Hoewel van Marcel Staal geen eindafrekening is gevonden, is er volgens verzoekers geen reden om aan te nemen dat hij geen eindafrekening zou hebben ontvangen. Onder deze omstandigheden en in aanmerking nemende dat verzoekers meer dan 40 jaar na dato een vordering indienen, zijn verweersters van mening dat zij een beroep op verjaring kunnen doen. De stelling van verzoekers dat hun vordering op grond van redelijkheid en billijkheid niet zou kunnen verjaren, gaat in dit geval dan ook niet op.

Verzoekers wensen geen zekerheden te verstrekken of waarborgen te geven. Verzoekers bevinden zich thans niet in een preferente positie en dienen die na de fusie dus ook niet te krijgen. Verzoekers kunnen ook niet verlangen dat verweersters na de voorgenomen fusie reserveringen maken met het oog op de vordering van verzoekers. De vordering is immers nauwkeurig onderzocht en ongegrond bevonden. Indien de vordering echter wel gegrond zou zijn, kunnen verzoekers zich na de fusie verhalen op het gehele vermogen van Stichting Samenwerkingsverband JMW zodat zij na de fusie niet slechter af zullen zijn en hun waarborgen zelfs toenemen. Dat zich in de toekomst wellicht andere credituren van de te

fuseren rechtspersonen zullen melden, is louter een hypothetische kwestie. De situatie van nu is bepalend.

De voorgenomen fusie heeft niets met de aanspraken van verzoekers op de Rudelsheimstichting en Le-Ezrath te maken. De fusie vloeit voort uit de samenwerking tussen de verschillende Joodse instellingen sinds de jaren '70 en het sinds de jaren '80 administratief onderbrengen daarvan in Stichting Samenwerkingsverband JMW.

Thans vindt nog steeds een algemeen onderzoek naar het vermogensbeheer door alle Joodse voogdij-instellingen plaats. Een rapport wordt begin volgend jaar verwacht.

Mr. Pasman verklaart voorts, zakelijk weergegeven:

Als de rechtbank verweersters toestaat het Rapport Hoek over te leggen, wensen verzoekers tevens de correspondentie die naar aanleiding van dat rapport tussen Philip Staal en de heer Hoek is gevoerd over te leggen.

De heer Vujsje verklaart, zakelijk weergegeven:

JMW houdt zich pas sinds de jaren '80 bezig met de situatie van de oorlogswezen, toen zij haar werkzaamheden integreerde met die van de andere partners bij de voorgenomen fusie. Het vermogen van Le-Ezrath bedraagt ongeveer € 1,4 miljoen.

Het feitelijk beheer over de Joodse erfenissen lag na de oorlog bij het NBI. In 1953 heeft het NBI het beheer over het vermogen van de ouders van verzoekers overgedragen aan de Rudelsheimstichting, die vanaf dat moment, tot de meerderjarigheid van verzoekers, het beheer voerde over het vermogen. Aan de afdeling vermogensbeheer van Le-Ezrath is vervolgens de administratie opgedragen, doch de verantwoordelijkheid voor het vermogensbeheer is gebleven bij de Rudelsheimstichting.

Het Rapport Vos is gebruikt voor het opstellen van de memorie van successie. Het is niet bekend wat er tussen het uitbrengen van het Rapport Vos in 1954 en het Rapport Le-Ezrath in 1962 exact is gebeurd met het vermogen van de ouders van verzoekers. In tegenstelling tot de sociale dossiers zijn de financiële dossiers van verzoekers niet langer beschikbaar. Tien jaar na de eindafrekening zijn deze stukken vernietigd.

In 1962 is aan de heer Vos het bedrag van fl. 2.986,38 uitgekeerd en is aan hem de effectenportefeuille van Philip Staal overgedragen. Deze effectenportefeuille had op 13 juni 1962 een waarde van fl. 12.963,54. In de periode tussen 1954 en 1962 is louter een klein deel van de portefeuille verhandeld, zodat er hier en daar een mutatie heeft plaatsgevonden. Van Marcel Staal is geen eindafrekening teruggevonden. Nu verzoekers enige erfgenamen zijn

nemen verweersters echter aan dat de eindafrekening van Marcel Staal gelijk is aan de eindafrekening van zijn broer.

De Rudelsheimstichting heeft niet ten onrechte uitkeringen gedaan aan de heer Vos. Er is een algemene machtiging van Marcel Staal aan de heer Vos. Ik ga er van uit dat er ook een machtiging was van Philip Staal. Aan de authenticiteit van de machtiging van Marcel Staal kan niet worden getwijfeld. Deze is getekend op het Nederlandse consulaat in Tel Aviv en op de achterzijde van het document is de handtekening van Marcel Staal door het consulaat geautoriseerd. Met het opstellen van de eindafrekening in 1962 is de verantwoordelijkheid van de Rudelsheimstichting voor het beheer van het vermogen van de ouders van verzoekers geëindigd.

In de jaren '60 heeft de heer Vos van het vermogen dat hij van Marcel en Philip Staal beheerde de volgende bedragen uitgekeerd: aan Philip Staal een bedrag van fl. 25.000,- voor de aankoop van een huis en fl. 5.000,- voor de aankoop van meubels en aan Marcel Staal een bedrag van fl. 42.200,- en later nog een bedrag van fl. 3.500,-. Deze uitkeringen blijken uit een brief van Philip Staal van 20 januari 2004, die ik u hierbij toon.

De berekeningen in het Rapport Staal zijn door de heer Hoek weliswaar juist bevonden, maar de daaraan ten grondslag liggende veronderstellingen van het rapport heeft hij niet als juist onderkend.

Ik heb niet gezegd dat geen beroep op verjaring zou worden gedaan. Ik heb juist geen uitspraken in het openbaar willen doen over een eventueel beroep op verjaring. In het eerder genoemde artikel in dagblad Trouw is een en ander verkeerd weergegeven. Aan de journalist is gevraagd om de desbetreffende passage te corrigeren, hetgeen evenwel niet is geschied. Voorts kan ik bevestigen dat mevrouw Verhey bij haar onderzoek wel degelijk een 'case-study' heeft gedaan. Ook op dit punt bevat het artikel in Trouw een verkeerde vermelding. Mevrouw Verhey heeft getracht deze vermelding bij de betreffende journalist te corrigeren, eveneens zonder resultaat.

De onderhavige kwestie is voor JMW evenzeer moeilijk. JMW heeft uitvoerig onderzoek gedaan naar de zaak van verzoekers, JMW heeft ook steeds gereageerd op vragen van verzoekers, maar de antwoorden daarop bleken voor verzoekers niet bespreekbaar.

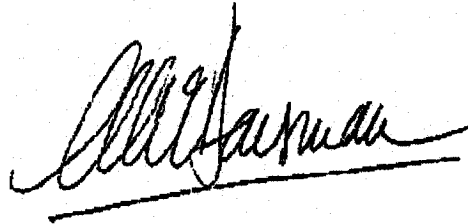
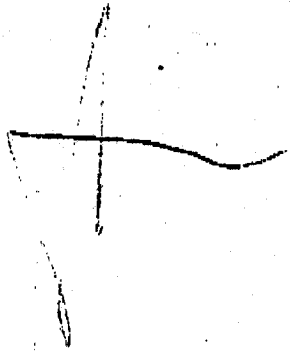
De rechter bepaalt, na partijen en hun raadslieden te hebben gehoord, dat de raadslieden van partijen in de gelegenheid zullen worden gesteld om uiterlijk op 13 december 2004 de volgende stukken aan de rechtbank over te leggen:

- het rapport van de heer Hoek van 30 mei 2003;

- de correspondentie tussen de heer Hoek en Philip Staal naar aanleiding van het rapport van de heer Hoek van 30 mei 2002, uitsluitend voorzover deze correspondentie betrekking heeft op de gestelde vordering van verzoekers op de Rudelsheimstichting en Le-Ezrath,
- de brief van Philip Staal aan JMW van 20 januari 2004, en
- een kopie van de originele eindafrekening van Le-Ezrath aan Philip Staal van 13 juni 1962.

De rechter sluit de behandeling en doet mede dat op 10 januari 2005 een beschikking zal worden gegeven of zoveel eerder als deze gereed is. In dat laatste geval zal de griffier partijen telefonisch van de oordere datum op de hoogte stellen.

Waarvan proces-verbaal,

VOOR AFSCHRIFT OONFORM,
DE GRIFFIER DER ARR. RECHTBANK TE AMSTERDAM

